
Een schitterend ongeluk

Morgen komt ze. Rond half elf zal ze op het raam kloppen, dan zie ik die wilde krullenbol en haar speelse ogen die een blik naar binnen werpen. Ik zal naar de voordeur lopen, de deur openen en haar schaterlach horen. Ze krijgt een net iets intiemere knuffel dan andere vrienden en vriendinnen en één – discrete – zoen op haar mond. We zullen bijpraten, over het leven. De liefde. Haar kinderen. Mijn kinderen. Meestal blijft ze lunchen en dan nemen we weer afscheid, constaterend dat de wijzers van de klok toch weer sneller draaiden dan we dachten.

Onze ooit zo onstuimige liefde is bij ons allebei getransformeerd tot een diepe vriendschap, gekleurd door zielsverbondenheid. We maakten ongeveer gelijktijdig dezelfde zachte landing. Ze heeft een mooie kamer uitgezocht in het hotel dat mijn hart is. Ik hou zielsveel van haar, op een manier die goed kan bestaan naast de liefde voor de vrouw met wie ik nu ben.

Onze liefde schoot een aantal jaren geleden wortel in verboden grond. Zij was mijn therapeute. Heel precies weet ik nog het moment waarop de pijlen van Eros doel troffen. We zaten tegenover elkaar in haar praktijkruimte. Het gesprek verstroefde. En hoe harder zij werkte en vragen bleef stellen, hoe groter de kortsluiting in mijn hoofd. 'En wat vóél je daar dan bij?', was zo'n terugkerend zinnetje. Tot ik antwoordde: 'Wat ik voel, is dat ik, als ik niet uitkijk, verschrikkelijk verliefd op je word. Om daar quasi ironisch aan toe te voegen: 'En wat voel jij daar dan bij?' Haar non-verbale reactie liet niets te raden over.

Ik was sinds enkele maanden haar cliënt. Ik maakte een diepe crisis door. De ooit zo vaste ankers in mijn leven waren nu schijnbaar zinloos dobberende objecten in een zee van pijn, wanhoop en verdriet. Ik was mijn stabiliteit volledig kwijt en had een obsessie voor de dood.

Pillen, psychiater en goede gesprekken met vrienden en mijn toenmalige geliefde zullen heus hun werk gedaan hebben. Maar zij was de enige die het levensvuur in mij weer wist aan te steken. Natuurlijk, op een manier die in strijd is met alle geschreven en ongeschreven codes van therapeuten. Ze had haar overdracht niet op tijd ontdekt; ze wilde mij redden. Dacht dat ze mijn verliefdheid therapeutisch kon inzetten. Te laat ontdekte ze dat ze zelf ook 'verloren' was. Zo ontstond een passievolle relatie die uiteindelijk het laatste zetje gaf tot de implosie van mijn huwelijk.

Zij koos voor haar man. Ik heb haar nooit iets kwalijk genomen. De therapie en alles wat erop volgde heeft mij veel goeds gebracht. Na jaren op de waakvlam te hebben geleefd, was er kennelijk een enorme explosie voor nodig om mijn levenslust te herontdekken en andere keuzes te maken. Ik leef een voller leven.

Onze vriendschap is voor mij onbetaalbaar. 'Ik ben jouw beste testimonial, maar je kunt mijn verhaal maar beter niet op je website zetten', zei ik eens grappend.

Waren dit verboden pijlen van Eros? Ik houd het op een schitterend ongeluk – voorbij goed of fout.